

EXPLOZIV!

**CE DOCUMENT AU ASCUNS POLITICIENII
ROMÂNI IN ULTIMII 25 DE ANI.**

AMERICANII AU VRUT MOLDOVA LÂNGĂ ROMÂNIA.

În 28 Iunie 1991, Senatul SUA a emis rezoluția 148, prin care hotărăște că Guvernul SUA trebuie să susțină eforturile Moldovei de negociere a reunificării României cu Moldova, conform comisarul.ro.

Citiți documentul ascuns opiniei publice de politicienii din România și Moldova, și observați cu atenție motivele!

* * * * *

“CONGRESUL 102 SESIUNEA 1 Rezoluția Senatului 148

Pentru a exprima convingerea Senatului că Statele Unite trebuie să susțină dreptul la autodeterminare al poporului din Republica Moldova și Bucovina de Nord.

ÎN SENATUL STATELOR UNITE 28 IUNIE (ZI LEGISLATIVĂ, 11 IUNIE), 1991 DI. PRESSLER (pentru el însuși și DI. HELMS) a depus următoarea hotărâre, care a fost trimisă Comitetului pentru Relații Internaționale

HOTĂRÂRE

Pentru exprimarea convingerii Senatului că Statele Unite trebuie să susțină dreptul la autodeterminare al poporului din Republica Moldova și Bucovina de Nord.

Întrucât principatul românesc al Moldovei a apărut ca stat independent în secolul al XIV-lea;

Întrucât Moldova a fost invadată în 1806 de către Armata Rusă și anexată de către Imperiul Rus în 1812 ca rezultat al Tratatului Ruso-Turc de la București;

Întrucât la 15 noiembrie 1917 Guvernul Sovietic a proclamat dreptul la autodeterminare al popoarelor din Imperiul Rus și înființarea unor state separate;

Întrucât la 2 decembrie 1917 Sfatul Țării, adunarea constituantă moldovenească aleasă în mod democratic, a proclamat Moldova ca stat independent;

Întrucât la 9 aprilie 1918, Adunarea Constituantă a votat unirea Moldovei cu Regatul României;

Întrucât Statele Unite, Franța, Italia, Marea Britanie, Japonia și restul statelor aliate, au aprobat și au

recunoscut în mod explicit reunirea Moldovei cu România în Tratatul de Pace de la Paris din 28 octombrie 1920;

Întrucât forțele armate ale Uniunii Sovietice au invadat Regatul României la 28 iunie 1940 și au ocupat estul Moldovei și Bucovina de Nord și Herța, încălcând Carta Ligii Națiunilor, Tratatul de la Paris din 1920, Tratatul General pentru Renunțarea la Război din 1928, Pactul Româno-Sovietic de Ajutor Reciproc din 1936, Convenția pentru Definirea Agresiunii din 1933, și principii general recunoscute ale dreptului internațional;

Întrucât asupra anexării Moldovei, a Bucovinei de Nord și a Herței, s-a hotărât în mod prospectiv în anumite protocoale secrete dintr-un tratat de neagresiune încheiat între Guvernul Uniunii Sovietice și Imperiul German la 23 august 1939;

Întrucât între 1940 și 1953, sute de mii de români din Moldova și Bucovina au fost deportați de Uniunea Sovietică în Asia Centrală și Siberia;

Întrucât Guvernul Statelor Unite și-a exprimat în mod repetat refuzul de a recunoaște ocuparea de teritorii în urma termenilor așa-zisului Pact Stalin-Hitler, inclusiv anexarea Estoniei, a Letoniei și a Lituaniei în 1940;

Întrucât Guvernele Regatului Unit, Uniunii Sovietice și Statelor Unite sunt părți ale Cartei Atlanticului din 14 august 1941, în care semnatarele și-au declarat „dorința de a nu fi martore la schimbări teritoriale care nu concordă cu voința exprimată în mod liber a popoarelor interesate” și și-au afirmat dorința „de a fi martore la restaurarea drepturilor suverane și a autoguvernării către cei care au fost vitregiți cu forța de ele” în timpul celui de-al Doilea Război Mondial;

Întrucât la 31 august 1989 Consiliul Suprem al Moldovei a declarat limba română ca limbă oficială a Republicii și a

repus în drepturi alfabetul latin, interzis de Guvernul Sovietic în timpul ocupației, ca alfabet al românei scrise;

Întrucât în martie 1990 poporul român al Moldovei a putut vota, în alegeri libere și corecte, deputați pentru Consiliul Suprem al Moldovei; **Întrucât** la 27 aprilie 1990 Consiliul Suprem al Moldovei a reinstaurat steagul românesc ca steag oficial al republicii;

Întrucât la 23 iunie 1990 Consiliul Suprem al Moldovei a declarat Republica Moldova stat suveran;

Întrucât la 16 decembrie 1990, peste opt sute de mii de români s-au strâns la A Doua Mare Adunare Națională în capitala Moldovei, Chișinău, să declare independența națională a românilor din teritoriile ocupate;

Întrucât poporul Moldovei a refuzat să ia parte la referendumul sovietic din 3 martie 1991, în ciuda eforturilor guvernamentale sovietice de amenințare și intimidare a poporului moldovean spre a accepta un nou tratat unional;

Întrucât statele semnatare ale Actului Final de la Helsinki au acceptat principiul egalității între popoare și dreptul acestora la autodeterminare;

și

Întrucât, în temeiul articolului 8 din Actul Final de la Helsinki, „toate popoarele au mereu dreptul, în deplină libertate, să-și hotărască, când și dacă doresc, statutul politic intern și extern, fără ingerințe exterioare și să își urmărească după propria voie dezvoltarea politică, economică, socială și culturală”:

Așadar, să fie decis, în momentul de față, că este convingerea **Senatului că Guvernul Statelor Unite trebuie**

1) Să susțină dreptul la autodeterminare al poporului Moldovei și al Bucovinei de Nord, ocupate de Uniunea Sovietică, și să emită o declarație cu acest scop;

și

2) Să susțină eforturile viitoare ale Guvernului Moldovei să negocieze în mod pașnic, dacă aceasta le este voia, reunificarea României cu Moldova și cu Bucovina de Nord, după cum s-a stabilit în Tratatul de Pace de la Paris din 1920, în normele predominante ale dreptului internațional și în conformitate cu Principiul 1 al Actului Final de la Helsinki.”

* * * * *

Rezoluția Senatului american are o importanță crucială pentru recunoașterea internațională a dreptului României și Moldovei de a se reuni. Aceasta este atitudinea oficială a SUA, exprimată în Congresul american.

Chiar dacă au trecut 25 de ani de la adoptarea rezoluției Senatului, ea nu a fost abrogată de alt act emis de aceeași autoritate. Documentul dovedește că în 1991 exista pe plan internațional un orizont de așteptare și recunoaștere a Reunirii Moldovei cu România.

Fostul ambasador al României la Chișinău, Aurel Preda, afirmă că Mircea Snegur a trimis de două ori delegați la București pentru a negocia cu Ion Iliescu Reunirea Moldovei cu România, cerând o funcție de vicepreședinte al României pentru Snegur, însă partea română a refuzat, dezvăluie **Marius Diaconescu în Adevărul.**

Aurel Preda a participat la redactarea declarației de independență a Republicii Moldova din 27 August 1991, și a fost primul ambasador al României la Chișinău, ceea ce

conferă credibilitate afirmațiilor sale. Un lucru este cert, România a ratat în 1991 o șansă uriașă pentru Reunificarea țării.

În Moldova exista atunci un curent favorabil Reunirii, la fel ca în România. Liderii politici moldoveni au propus Reunirea, desigur în schimbul unor avantaje politice, cerințe firești în negocierile politice. Statele Unite ale Americii au recunoscut oficial dreptul la Reunificare al României cu Moldova, iar în cancelariile europene Reunirea era așteptată.

Deși au existat premise favorabile Reunirii pe plan internațional, ea nu a avut loc. De ce? Cel puțin un răspuns este cert: Ion Iliescu, președintele României în 1991, avea relații prea strânse cu Moscova și a trădat interesul național al României. Sigur Ion Iliescu cunoștea Rezoluția Senatului SUA din 28 Iunie 1991. De ce nu a exploatat-o în interesul național?

Istoria îl va judeca pe Ion Iliescu ca trădătorul care a ratat Reunirea Moldovei cu România, în 1991. Ion Iliescu nu a reprezentat interesele poporului român în 1991!

Rezoluția nr. 148 a Senatului SUA este un document de o importanță politică excepțională, și trebuie să stea la baza oricăror negocieri viitoare pentru realizarea Reunirii Moldovei, cu România.

* * * * *

<https://www.nasul.tv/exploziv-ce-document-au-ascuns-politicienii-romani-in-ultimii-25-de-ani-americanii-au-vrut-moldova-langa-romania/>